

[Justitsministeren]

ningslovgivning om fonde, fordi der skete noget uheldigt.

Efter min mening er det sundt og godt, det, der udføres af fonde. Det gælder familiefonde, erhvervsfonde og mange andre, og jeg tror, vi har opnået meget store resultater for produktion og beskæftigelse her i landet, fordi vi har fonde. Men det er vel også naturligt, at fonde bliver placeret som meget andet, nemlig virksomheder, som man har et indseende med fra offentlighedens side. Det er det, regeringen gerne har villet opfylde.

Regeringen har gjort sin parlamentariske og saglige pligt i forbindelse med denne sag. Vi har været af den opfattelse, at når et samlet udvalg, hvori erhvervsliv, lønmodtagere og mange andre var repræsenteret, mente, at vi havde behov for en fondslovgivning, så var det også naturligt at gøre arbejdet for at få den igennem. Vi har efterkommet, hvad der er sagt fra folketingets side med hensyn til at fremsætte forslag og med hensyn til tempoet i denne sag. Derfor kan jeg med rette sige, at regeringen har gjort sin pligt, og så er det altså folketinget, der bestemmer, om vi skal have en lovgivning her.

Hr. Hans Hækkerup stillede mig et spørgsmål i forbindelse med vores stilling til denne lovgivning. Jeg kan kun svare, at det er klart fremgået, og ingen kan sige andet, end at regeringen hele tiden og konsekvent har arbejdet på at få denne lov igennem, og det gør vi fortsat.

Hans Hækkerup (S):

Det var nu ikke svar på det spørgsmål, jeg stillede, justitsministeren gav nu. Det spørgsmål, jeg stillede, lød: hvordan ville regeringspartierne stemme, hvis de af socialdemokratiet stillede ændringsforslag blev vedtaget?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nu stemmer vi om lidt, hr. Hans Hækkerup, så skal vi jo se, hvordan også det går.

Jeg vil gerne sige til hr. Hans Hækkerup, at der er den forskel mellem hans egne udtalelser, og jeg mener også hr. Lykkesofts udtalelser, og mine og regeringspartierne ordførers udtalelser, at ingen af os har antydnet noget i retning af, at vi ikke var interesserede i en fondslovgivning længere. Det er hr. Hans Hækkerup, der fører dette frem ved at

antydte noget i retning af, at man måske ikke var interesseret i en endelig lovgivning.

Jeg tror, hr. Hans Hækkerup klart kan se, at hvis det mest ivrige parti for at få denne lovgivning igennem vil melde fra af en underordnet grund, så minder det mere om sabotage imod lovgivningen end om det, hr. Hans Hækkerup så rigtigt sagde til indledning, at socialdemokratiet i denne sag i øvrigt har været et resultatsøgende parti.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Når jeg stillede mit spørgsmål, så var det selvfølgelig, fordi jeg havde grund til at tro, at regeringen på et tidspunkt havde udtalt sig sådan. Jeg konstaterer bare nu, at jeg altså ikke har fået svar på mit spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Vi går til afstemning, og jeg beder medlemmerne indtage deres pladser. Der er nogle, der fortæller mig, at der måske er afstemninger, der ligger lidt snært.

Afstemning

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 71 stemte for, 85 imod.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2

vedtoges uden afstemning.

§ 2 i den nye affattelse
vedtoges med 85 stemmer mod 73.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 2 udgår, var dermed forkastet.

§§ 3-6

vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 22 stemte for, 136 imod.

Underændringsforslag nr. 7